

Dosarul nr. 2ra-471/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (jud. V. Hadîrca)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. L. Bulgac, Gr. Dașchevici, A. Minciuna)

Î N C H E I E R E

27 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Galina Stratulat
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Valeriu Dumitraș,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Valeriu Dumitraș
împotriva Svetlanei Beniș, lui Veaceslav Pînzaru și Inei Pînzaru cu privire la
recunoașterea bunului proprietate comună în devălmășie, recunoașterea nulității
contractului de vânzare-cumpărare, partajarea în natură a bunului imobil, evacuarea
din bunul imobil și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 17 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a
fost respins apelul declarat Valeriu Dumitraș și s-a menținut hotărârea din 11
octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani,

c o n s t a ț ă :

La 22 februarie 2017, Valeriu Dumitraș a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Svetlanei Beniș, lui Veaceslav Pînzaru și Inei Pînzaru cu privire la
recunoașterea bunului proprietate comună în devălmășie, recunoașterea nulității
contractului de vânzare-cumpărare, partajarea în natură a bunului imobil, evacuarea
din bunul imobil și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, prin hotărîrea din 10 iulie 2006 a
Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău a fost desfăcută căsătoria între acesta și Svetlana
Beniș (Dumitraș). Prin decizia din 27 martie 2003 a Curții de Apel Chișinău s-a dispus
partajarea în natură a apartamentului nr. xxxxx, care constituia proprietatea comună în
devălmășie a ambilor soți. La partajarea averii pârâta a tănuit garajul cu numărul
cadastral xxxxx, care la acel moment nu era legalizat, ultima susținând că îl vor partaja
benevol după ce bunul respectiv va fi înregistrat în modul prevăzut de lege.

Reclamantul a afirmat că, înregistrând garajul dat la organul cadastral, pârâta nu a
dorit să îl partajeze, însă a eliberat o procură pe numele lui Veaceslav Pînzaru pentru
vânzarea acestui bun.

A explicat că, garajul a fost construit în timpul căsătoriei, respectiv constituie
proprietate comună în devălmășie a ambilor soți.

În acest context, a menționat că, la data de 22 aprilie 2005 a eliberat procură pe numele Svetlanei Dumitraș (Beniș) (fosta soție) pentru perfectarea actelor necesare legalizării dreptului de proprietate asupra bunului dat.

Prin cererea suplimentară din 17 mai 2017, reclamantul Valeriu Dumitraș a concretizat cerințele înaintate împotriva Svetlanei Beniș, lui Veaceslav Pînzaru și Inei Pînzaru, solicitând: recunoașterea garajului cu numărul cadastral xxxxx, situat în mun. Chișinău, str. xxxxx, ca proprietate comună în devălmășie a foștilor soți Valeriu Dumitraș și Svetlana Dumitraș (Beniș); recunoașterea nulității contractului de vânzare-cumpărare cu nr. 860 din data de 7 februarie 2017, prin care pîrîta a înstrăinat bunul imobil litigios - garajul cu numărul cadastral xxxxx; partajarea în natură a acestui bun prin atribuirea lui în proprietate reclamantului, în schimbul unei sulțe bănești echivalentă cu costul suprafeței din subsol ocupat de pârâtă; evacuarea lui Veaceslav Pînzaru și Ina Pînzaru din garajul menționat; încasarea din contul pîrîtei Svetlana Beniș a cheltuielilor de judecată aferentă judecării cauzei.

În motivarea cerințelor reclamantul a invocat că în procesul de partajare a averii comune, a ajuns la o înțelegere cu fosta soție privind împărțirea garajului, care prevedea că în schimbul atribuirii întregului garaj, îi va plăti fostei soții o doime din prețul acestuia.

A specificat că, la 3 septembrie 2013, când a fost executată hotărârea privind împărțirea în natură a apartamentului xxxxx, a depistat că fosta soție a ocupat o suprafață din subsol cu 4, 7 m² mai mare decât cea atribuită de către instanța de judecată.

A notat că fosta soție i-a promis, în schimb, oferirea întregului garaj.

A precizat că potrivit raportului de constatare tehnico-științifică nr. 090 din 23 februarie 2009, prețul de piață al unui metru pătrat din subsol este de 6 377 de lei, ceea ce înseamnă că Svetlana Beniș a ocupat o suprafață în valoare de 29 971 de lei.

A relatat că, prețul garajului este de 38 697 de lei, iar, valoarea cotei ce-i revine Svetlanei Beniș fiind în sumă de 19 348 de lei.

În opinia reclamantului sulta convenită Svetlanei Beniș este pe deplin acoperită de valoarea porțiunii ocupate a subsolului.

Valeriu Dumitraș a comunicat însă că după recepția finală a garajului, care s-a produs fără știrea sa, Svetlana Beniș a înstrăinat garajul lui Veaceslav Pînzaru.

Prin hotărârea din 11 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani a fost respinsă acțiunea depusă de către Valeriu Dumitraș. S-a încasat din contul lui Valeriu Dumitraș în beneficiul Svetlanei Beniș, cheltuielile de asistență juridică în sumă de 2 000 de lei.

Prin decizia din 24 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul declarat de Valeriu Dumitraș, prin intermediul avocatului Gheorghe Arhiliuc, s-a casat integral hotărârea primei instanțe și s-a emis o nouă hotărâre, prin care acțiunea înaintată de Valeriu Dumitraș a fost admisă. S-a recunoscut garajul cu numărul cadastral xxxxx situat în mun. Chișinău, str. xxxxx, ca proprietate în devălmășie a foștilor soți Valeriu Dumitraș și Svetlanei Dumitraș (Beniș). S-a declarat nulitatea contractului de vânzare-cumpărare a garajului nr. 860 din 7 februarie 2017. S-a partajat în natură garajul cu numărul cadastral xxxxx situat în mun. Chișinău, str. xxxxx și s-a atribuit în proprietate lui Valeriu Dumitraș în schimbul sulței bănești în mărime de 19 348 de lei în folosul Svetlanei Beniș. S-au evacuat Veaceslav Pînzaru și Ina Pînzaru din garajul

cu numărul cadastral xxxxx. S-a încasat din contul lui Svetlana Beniș cheltuielile de judecată în mărime de 6 834 de lei.

Prin decizia din 28 noiembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție au fost admise recursurile declarate de Veaceslav Pînzaru și de Svetlana Beniș, prin intermediul avocatului Valentina Hriplivaia, s-a casat decizia din 24 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău și s-a trimis cauza spre rejudecare, în alt complet de judecată.

Prin decizia din 17 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat Valeriu Dumitraș și s-a menținut hotărârea din 11 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

Pentru a decide astfel, instanțele ierarhic inferioare au reținut că, potrivit datelor din Registrul bunurilor imobile (f.d.18, Vol. I), dreptul de proprietate al Svetlanei Beniș asupra garajului litigios a fost înregistrat la 8 aprilie 2016, adică peste aproape 10 ani din data desfacerii căsătoriei între Valeriu Dumitraș și Svetlana Dumitraș (în prezent, Svetlana Beniș). Drept temei al înscrierii dreptului de proprietate au servit procesul-verbal de recepție finală nr. 6 din 10 ianuarie 2014 și actul de constatare nr. 24093 din 3 februarie 2016.

Instanțele de judecată au notat că, pretențiile lui Valeriu Dumitraș privind declararea garajului ca fiind proprietate comună în devălmășie sunt apreciate ca pur declarative, or, la judecarea cauzei nu au găsit confirmare alegațiile acestuia, precum că garajul a fost construit în timpul căsătoriei, din contul mijloacelor comune ale soților sau ale unuia dintre soți, ori în urma muncii numai a unuia dintre soți valoarea garajului a sporit simțitor (reparație capitală, reconstrucție, reutilare, reamenajare etc.). La fel, nu s-a stabilit existența garajului în perioada căsătoriei, chiar și sub forma unei construcții incipiente.

Instanțele inferioare au invocat că, însuși reclamantul/apelantul a declarat că garajul a fost construit neautorizat iar, potrivit legislației în vigoare, dreptul de proprietate, evaluarea și partajarea acestuia a apărut la data de 8 aprilie 2016, când imobilul a fost înregistrat la organul cadastral. Astfel, chiar dacă reclamantul ar fi contribuit la construirea acestui bun, dreptul de a cere partajarea bunului în natură a apărut la data legalizării construcției neautorizate, care, la momentul divorțului, fiind viciată de drept, nici nu putea fi inclusă în averea comună în devălmășie, indiferent de faptul dacă bunul a fost tăinuit de una din părți, acest motiv neavând nici o relevanță. Or, garajul litigios constituie proprietatea doar a titularului de drept - Svetlana Beniș, dreptul de proprietate fiind dobândit în condiții legale după desfacerea căsătoriei, la caz nefiind aplicabile prevederile art. 23 din Codul familiei.

La data de 3 ianuarie 2020, Valeriu Dumitraș a declarat recurs împotriva deciziei din 17 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi decizii prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea cererii de recurs a invocat că, instanța de apel la adoptarea deciziei contestate nu a interpretat corect legea materială și nu a aplicat prevederile art. 20, 23, 25 Codul familiei, art. 320, 321, 371 Cod civil.

A menționat că, din conținutul deciziei instanței de apel nu rezultă cu certitudine că a ținut cont de poziția Curții Supreme de Justiție în decizia sa referitor la faptul când real a fost construit garajul. Or, în prima ședință de judecată a instanței de apel a fost solicitat de la intimați să prezinte probe când a fost construit garajul, însă intimații nu au prezentat nici o probă și nici nu s-au prezentat în ședință.

Recurentul a afirmat că pentru a confirma cerințele sale a cerut în cererea de apel și ulterior în mod verbal audierea martorului Ion Rotaru, însă fără temei legal instanța de judecată a respins solicitarea sa, invocând că acest fapt nu se dovedește prin martori.

A relatat că, probele prezentate în susținerea poziției sale au fost apreciate de către instanța de judecată arbitrar, iar erorile date au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale a reclamantului (dreptul la proprietate, dreptul la un proces echitabil).

În drept, și-a întemeiat cererea de recurs în baza prevederilor art. 430, 432 alin.(1), (2) lit. a), c), alin. (4), 445 alin. (1) lit. b) Cod de procedură civilă.

Prin referința depusă la data de 28 februarie 2020 Svetlana Beniș, reprezentată de avocatul Valentina Hriplivaia a solicitat ca recursul declarat de către Valeriu Dumitraș să fie considerat inadmisibil.

Alte referințe nu au parvenit.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Completul reține că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa participanților la proces la 25 noiembrie 2019 (f.d.122, Vol. II), însă careva date ce ar confirma recepționarea acestuia de către recurent la actele cauzei lipsesc.

Prin urmare, recursul din 3 ianuarie 2020, este declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Valeriu Dumitraș, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Valeriu Dumitraș nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de către Valeriu Dumitraș urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Valeriu Dumitraș.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Galina Stratulat

Nicolae Craiu